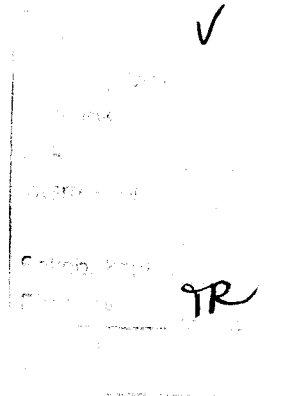

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Access
Postboks 430
2303 HAMAR

Deres ref

Vår ref 2
200503392-/EHL

Dato

01 SEPT. 2005

Batteridrevet elektrisk scooter/rullestol og forholdet til motorferdselloven

Det vises til Deres brev av 27. juni 2005.

I brevet reiser De spørsmål om hvorvidt en batteridrevet elektrisk scooter/rullestol omfattes av motorferdselloven. De oppgir at innretningen har følgende tekniske spesifikasjoner:

Type: Batteridrevet elektrisk scooter/rullestol
Maksimal hastighet: 9,9 km/t
Maksimal lengde: 180 cm
Maksimal bredde: 80 cm
Maksimal vekt inkl fører: 250 kg

Videre spør De om en tilsvarende innretning, ombygget for varetransport mellom offentlig veg og hytte, vil bli behandlet på tilsvarende måte i forhold til motorferdselloven.

Motorferdselloven har som utgangspunkt at all motorisert ferdsel i utmark og vassdrag er forbudt med mindre annet følger av loven selv eller av vedtak fattet med hjemmel i loven. Motorferdsellovens virkeområde er bestemt i § 2 hvor det i første ledd angis hva som menes med "motorferdsel". Begrepet omfatter bruken av alle slags motordrevne fremkomstmidler, og i utgangspunktet omfattes dermed en elektrisk scooter/rullestol av lovens ordlyd.

Det fremgår imidlertid av rundskriv T-1/96 Om lov om motorferdsel i utmark og vassdrag punkt 4.1 at loven ikke tar sikte på å regulere bruken av ordinære, ikke terrenggående, elektrisk drevne rullestoler. Videre forutsettes det at begrepet "kjøretøy" i motorferdselloven skal ha samme innhold som etter vegtrafikkreglene.

På tidspunktet for utstedelsen av rundskrivet; 1. januar 1995, var ikke bruken av rullestoler regulert i vegtrafikkreglene. Vegdirektoratet la i praksis til grunn at motoriserte innretninger som gikk saktere enn 10 km/t og som hadde en vekt på mindre enn 25 kg, ikke var å anse som

kjøretøy. Slike innretninger skulle ses på som leketøy.

Først i 1998 ble klart at rullestolbrukere skulle anses som gående etter trafikkreglene, jf forskrift om kjørende og gående trafikk § 2 nr 3. Samtidig ble det inntatt en definisjon av hva som er å anse som en rullestol i forskriftens § 1 bokstav l:

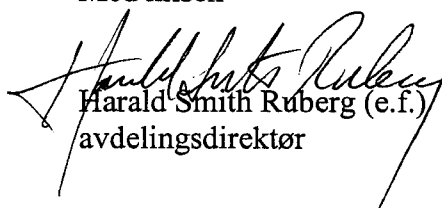
”Innretning, med 3 eller flere hjul og /eller belter, som er særskilt konstruert for forflytning av en person med redusert gangevne. Innretningen må ha egenvekt ikke over 250 kg (inklusive eventuelle batterier), lengde ikke over 180 cm og bredde ikke over 80 cm. Dersom innretningen er motordrevet, må den være konstruert for en hastighet som ikke overstiger 10 km/t. Slik innretning anses ikke som kjøretøy etter vegtrafikkloven § 2.”

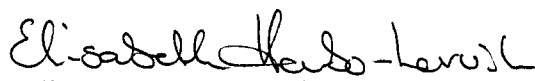
I utgangspunktet vil en innretning med ovennevnte tekniske spesifikasjoner ikke anses som kjøretøy i motorferdsellovens forstand, jf uttalelsene i rundskriv T-1/96. Dette vil imidlertid stille seg noe annerledes dersom scooteren/rullestolen er så robust at den kan brukes i terrenget.

Etter vår vurdering vil motorferdselloven måtte komme til anvendelse på motordrevne scootere/rullestoler i den grad de nyttes til kjøring i terrenget. Tilsvarende vil gjelde ved en ombygging av innretningen for varetransport slik De beskriver i Deres brev. Ved montering av for eksempel belter på rullestolen er det klart at motorferdselloven vil få anvendelse på kjøring i terrenget uavhengig av om rullestolbrukeren fortsatt anses som gående etter trafikkreglene.

Vi håper dette besvarer Deres henvendelse, og beklager samtidig den lange saksbehandlingstiden.

Med hilsen

Harald Smith Ruberg (e.f.)
avdelingsdirektør

Elisabeth Harbo-Lervik
rådgiver